

ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਨਵੇਂ ਲੋਕ

‘ਸੋ ਜੇ ਕੋਈ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਨਵੀਂ ਸਰਿਸ਼ਟ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬੀਤ ਗਈਆਂ, ਵੇਖੋ, ਉਹ ਨਵੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ’ (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5:17)।

ਨਵਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਨਵਾਂ ਬੱਚਾ ਹੋਵੇ, ਨਵੀਂ ਕਾਰ, ਨਵਾਂ ਘਰ, ਜਾਂ ਫਿਰ ਨਵੀਆਂ ਜੁਗਾਬਾਂ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਣ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਨਵੇਂਪਣ ਦੀ ਤਾਜ਼ਗੀ ਅਤੇ ਸਜੀਵਤਾ ਸਾਨੂੰ ਰੋਮਾਂਚਿਤ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਦੋ ਸ਼ਬਦ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਸਾਡੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਇਕ ਸ਼ਬਦ ‘ਨਵਾਂ’ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਸ਼ਬਦ *neos* (ਨਿਓਸ) ਹੈ ਜਿਹਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ‘ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਨਵਾਂ।’ ਕਿਸੇ ਨਵੇਂ ਜੰਮੇ ਬੱਚੇ ਲਈ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ‘ਉਹ ਇਕ ਨਵਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹੈ।’ ਹੁਣੇ-ਹੁਣੇ ਬਣੇ ਘਰ ਲਈ ਜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ‘ਇਹ ਨਵਾਂ ਮਕਾਨ ਹੈ।’ ਬੱਚਾ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਅਸਲ ਵਿਚ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਨਵੇਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਜੂਦ ਵਿਚ ਆਇਆਂ ਅਜੇ ਬਹੁਤਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ।

ਇਕ ਹੋਰ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ *kainos* (ਕੇਅਨੋਸ) ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮੂਲ ਅਰਥ ਹੈ ‘ਨਵੇਂ ਗੁਣ ਵਾਲਾ।’ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਪੁਰਾਣੇ ਮਕਾਨ ਨੂੰ ਜਿਸਦੀ ਫੇਰ ਮੁਰੰਮਤ ਹੋਈ ਹੋਵੇ, ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ‘ਇਹ ਨਵਾਂ ਮਕਾਨ ਹੈ।’ ਪੁਰਾਣੀ ਕਾਰ ਵਿਚ ਨਵਾਂ ਇੰਜਣ, ਨਵੇਂ ਟਾਇਰ ਅਤੇ ਨਵਾਂ ਰੰਗ ਕਰਨ ਤੇ ਅਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ‘ਇਹ ਨਵੀਂ ਕਾਰ ਹੈ।’ ਘਰ ਅਤੇ ਕਾਰ ‘ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਨਵੇਂ’ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ‘ਗੁਣ ਵਿਚ ਨਵੇਂ’ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੇਰ ਤੋਂ ਨਵਾਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦ *ਕੇਅਨੋਸ* ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪੌਲਸ ਵੱਲੋਂ 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5:17 ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਇਵੇਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ‘ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਕੋਈ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਨਵੇਂ ਗੁਣ ਵਾਲਾ ਇਨਸਾਨ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬੀਤ ਗਈਆਂ, ਵੇਖੋ, ਉਹ ਨਵੇਂ ਗੁਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ।’ ਪੌਲਸ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਫੇਰ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਬਲਕਿ ਇਹ ਸਮਝਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਨਵੇਂ ਗੁਣ ਵਾਲੇ ਮਸੀਹੀ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਲਿਜ਼ਬਥ ਏਕਰਸ ਐਲਨ ਵਾਂਗ ਉਸ ਬੀਤੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਮੋੜ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਸਾਡੀ ਖਾਹਿਸ਼ ਨੂੰ ਅਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ:

ਮੁੜ ਆ, ਮੁੜ ਆ,
ਐ ਸਮੇਂ, ਮੁੜ ਆਜਾ
ਬਸ ਅੱਜ ਦੀ ਰਾਤ ਲਈ
ਮੈਨੂੰ ਫੇਰ ਤੋਂ ਬਾਲ ਬਣਾ ਦੇ!

ਸਰੋਂ ਪੌਲੁਸ ਤਾਂ ਆਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ‘‘ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜਿਹੇ ਜਿਹੀ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਬੇਉਮੀਦ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਫਤਿਹਮੰਦ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਰੂਹਾਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਮੁਰਦਾ ਹੋ ਤਾਂ ਫੇਰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ।’’

ਕਲੀਸੀਆ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜਮਾਤ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਨਵਾਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਲੋਕ ਸਨ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਪ ਵਿਚ ਮਰੇ ਹੋਏ ਸਨ ਪਰ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੇਰ ਤੋਂ ਜਿਵਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੁਲੁਸੇ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ, ‘‘ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਆਪਣੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਅਸੁੰਨਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੇਏ ਹੋਏ ਸਾਓ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਵਾਲਿਆ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧ ਸਾਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕੀਤੇ’’ (ਕੁਲੁਸੀਆਂ 2: 13)। ਭਾਵੇਂ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੌਕਸ ਰਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਹ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਖੁੱਸ ਨਾ ਜਾਵੇ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਅਫ਼ਸੁਸ ਦੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ‘‘ਤੁਸੀਂ ਅਗਲੇ ਚਲਨ ਦੀ ਉਸ ਪੁਰਾਣੀ ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਹ ਸੁੱਟੋ ਜੋ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕਾਮਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਗੜਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ... ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿਚ ਨਵੇਂ ਬਣੇ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਨੂੰ ਪਹਿਨ ਲਓ ਜਿਹੜੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਚਿਆਈ ਦੇ ਧਰਮ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ ਵਿਚ ਉਤਪਤ ਹੋਈ’’ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 4:22-24)।

ਨਵੀਆਂ ਖੂਬੀਆਂ ਵਾਲੀ ਇਸ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਾਰੇ ਖ਼ੁਦਾ ਇਕ ਢੁਕਵਾਂ ਸਵਾਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ‘‘ਖ਼ੁਦਾ ਇਹ ਗੁਣ ਕਿਵੇਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ?’’ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪੁੱਛੀਏ, ‘‘ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਨਵੀਂ ਸਰਿਸ਼ਟ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਖ਼ੁਦਾ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ?’’ ਰੋਮੀਆਂ 6 ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਰੋਮੀਆਂ 1-3 ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਲੋਕ ਕਿਵੇਂ ਬਚਾਏ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਖ਼ੁਦਾ ਸਾਹਮਣੇ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਦੇ ਹਨ। ਰੋਮੀਆਂ 4 ਵਿਚ ਉਸਨੇ ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਨੁੱਖ ਭਾਵ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੇ ਧਰਮੀ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਸਾਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਰੋਮੀਆਂ 5-8 ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਦੱਸੀਆਂ ਹਨ: ਸਾਡਾ ਮੇਲ ਖ਼ੁਦਾ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (5); ਸਾਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (6); ਅਸੀਂ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਾਂ, ਮੂਸਾ ਦੀ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ (7); ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਮਿਲੀ ਹੈ (8)।

ਰੋਮੀਆਂ 6 ਅਧਿਆਇ ਵਿਚ, ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪਾਪ ਤੋਂ ਸਾਡੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਕੇ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਖ਼ੁਦਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਨਵੇਂ ਲੋਕ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਰੋਮੀਆਂ 6 ਅਧਿਆਇ ਵਿਚ ਆਓ ਅਤੇ ਵੇਖੋ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਖ਼ੁਦਾ ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਨਵੇਂ ਲੋਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਪੌਲੁਸ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਚਰਣਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਨੇ ਤਿਤਲੀ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਤਿੰਨ ਚਰਣਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਹੈ: ਆਂਡੇ ਦੇਣ ਦਾ ਚਰਣ, ਲਾਰਵਾ ਦਾ ਚਰਣ ਅਤੇ ਪਿਊਪਾ ਦਾ ਚਰਣ। ਓਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਸੀਹ ਵੱਲੋਂ ਨਵੇਂ ਲੋਕ ਬਣਾਉਣ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਵੀ ਤਿੰਨ ਚਰਣ ਵੇਖੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਚਰਣ ਦੇ ਛੁੱਟ ਜਾਣ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਬੇਕਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਇਕ ਨਵੇਂ ਇਨਸਾਨ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਵੇਂ ਬਣਨ ਲਈ ਖ਼ੁਦਾ ਦੀ ਬਾਕੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਹੋ ਕੇ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਖ਼ੁਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਇਨਸਾਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ?

ਚਰਣ ਇਕ: ਅਲਹਿਦਗੀ

ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸਫ਼ਰ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾ ਚਰਣ ਵੱਖ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਤੋਂ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਖ਼ੁਦਾ ਦੀ

ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਈ ਪਾਪ ਤੋਂ ਅੱਡ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, ‘‘ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਕੀ ਆਖੀਏ? ਕੀ ਪਾਪ ਕਰਨ ਵਿਚ ਲੱਗੇ ਰਹੀਏ ਕਿ ਕਿਰਪਾ ਬਾਹਲੀ ਹੋਵੇ? ਕਦੇ ਨਹੀਂ! ਅਸੀਂ ਜਿਹੜੇ ਪਾਪ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਮੋਏ ਹੁਣ ਅਗਾਹਾਂ ਨੂੰ ਓਸ ਵਿਚ ਕਿੱਕਰ ਜੀਵਨ ਕੱਟੀਏ?’’ (ਰੋਮੀਆਂ 6: 1, 2)। ‘‘ਪਾਪ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਮੋਏ’’ ਸ਼ਬਦ ‘ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਗੌਰ ਕਰੀਏ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਿਛਲੇ ਅਧਿਆਇ ਰੋਮੀਆਂ 5 ਵਿਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਖੁਦਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਪਾਪ ਵੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਕਿਰਪਾ ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਹੁੰਦੀ ਹੈ (ਆਇਤਾਂ 20, 21)। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘‘ਖੁਦਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਪਾਪ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੇ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਕਿੰਨਾ ਮਹਾਨ ਹੈ!’’ ਸਚਿਆਈ ਨੂੰ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਿਸਾਲ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ, ਕੋਈ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ, ‘‘ਸ਼ਾਇਦ ਸਾਨੂੰ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਖੁਦਾ ਸਾਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਫ਼ਜ਼ਲ ਵਿਖਾਏ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਮਹਾਨ ਹੈ!’’ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਸ ਨਾਸਮਝੀ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਾ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰੋਮੀਆਂ 6 ਵਿਚ ਇਸ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ-ਜੁਲਦਾ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ, ‘‘ਕੀ ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਰਹੀਏ ਕਿ ਕਿਰਪਾ ਬਹੁਤੀ ਹੋਵੇ?’’ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ‘‘ਕਦੇ ਨਹੀਂ!’’ ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ, ‘‘ਅਸੀਂ ਜਦ ਪਾਪ ਲਈ ਮਰ ਗਏ ਤਾਂ ਫਿਰ ਅੱਗੇ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਚ ਕਿਵੇਂ ਜੀਵਨ ਕੱਟੀਏ?’’ ਦੂਜੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਖੀਏ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ‘‘ਇਕ ਮਸੀਹੀ ਪਾਪ ਵਿਚ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਹੀਂ ਕੱਟ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤਾਂ ਪਾਪ ਲਈ ਮਰ ਚੁਕਾ ਹੈ।’’

ਪੌਲੁਸ ਮੁਤਾਬਿਕ, ਪਾਪ ਤੋਂ ਸਾਡੀ ਮੌਤ ਨੂੰ ਪੂਰਣ ਰੂਪ ਉਦੋਂ ਤਕ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ, ਜਦ ਤਕ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਰੋਮੀਆਂ 6: 4 ਵਿਚ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀ ਰੂਹਾਨੀ ਮੌਤ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਤੌਬਾ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਪਾਪ ਤੋਂ ਸਾਡੀ ਆਪਣੀ ਹੀ ਮੌਤ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਪਾਪ ਤੋਂ ਅਲਹਦਿਗੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਸਗੋਂ ਪਾਪ ਤੋਂ ਸਾਡੇ ਮਰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਪਾਪ ਤੋਂ ਇਹ ਜੁਦਾਈ ਜੋ ਕਿ ਪਾਪ ਤੋਂ ਮੌਤ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਖੁਦਾ ‘ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 15: 9), ਤੌਬਾ (1 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 1: 9), ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਮੰਨਣ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 10: 10)।

ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਕੁਝ ਮੁੱਢਲੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਨੇ ਮਸੀਹੀ ਬਣਨ ਵੇਲੇ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚਾਰ ਅਹਿਮ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੁਆਇਆ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਤਬਦੀਲੀ *ਮਨ ਦਾ ਬਦਲਣਾ* ਭਾਵ ਦਿਲ ਦਾ ਸਾਫ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਪਤਰਸ ਨੇ ਗੈਰਕੌਮਾਂ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ, ‘‘ਅਤੇ (ਖੁਦਾ ਨੇ) ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਈਮਾਨ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ’’ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 15: 9)। ਦੂਜੀ ਤਬਦੀਲੀ *ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਦਲਣਾ* ਭਾਵ ਪਾਪ ਕਰਨ ਤੋਂ ਤੌਬਾ ਹੈ। ਤੌਬਾ ਕਰਨਾ ਇਕ ਅਜਿਹੀ ਤਬਦੀਲੀ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਕਾਰਣ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਬਦਲਾਅ ਤੇ ਸੁਧਾਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 11: 18)। ਤੀਜਾ ਬਦਲਾਅ *ਵਕਾਰ ਦਾ ਬਦਲਾਅ* ਭਾਵ ਆਪਣੇ ਈਮਾਨ ਅਤੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਬਦੀਲੀ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਮੰਨਣ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 10: 10)। ਚੌਥੀ ਤਬਦੀਲੀ *ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਬਦਲਾਅ* ਭਾਵ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਬਦੀਲੀ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵੇਲੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 6: 3)। ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰਾਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਵਾਕ ‘‘ਪਾਪ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਮਰ ਗਏ’’ ਵਿਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚੌਥੀ ਦਾ ਬਿਆਨ ਖ਼ਾਸ ਕਰਕੇ ਰੋਮੀਆਂ 6: 4 ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਾਪ

ਵੱਲੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਰ ਜਾਣਾ ਉਦੋਂ ਤਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਦ ਤਕ ਚਾਰੇ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ।

ਅਸੀਂ ਸਭ ਅਜਿਹੇ ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਿਤਾ, ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਨਾਂ ਵਿਚ ਡੁਬਕੀ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਨਵੀਂ ਨਹੀਂ ਬਣੀ। ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਬਦਲੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਪ ਭਰੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਲੱਗੇ ਰਹੇ ਯਾਨੀ ਉਹੋ ਪੁਰਾਣੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਅਸੀਂ ਵੀ ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੋਏ। ਰੋਮੀਆਂ 6 ਅਧਿਆਇ ਵਿਚ ਪੌਲਸ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਇਕ ਵਾਰੀ ਜ਼ਰੂਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ, ‘ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਪ ਤੋਂ ਅੱਡ ਕੀਤਾ? ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖੁਦਾ ਦੀ ਫਿਰ ਤੋਂ ਨਵਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ?’ ਕਿਸੇ ਕਾਰਣ ਅਲਹਿਦਗੀ ਦੇ ਇਸ ਚਰਣ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਨਵੇਂ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚੇ ਦਿਲੋਂ ਮਸੀਹ ਤੇ ਈਮਾਨ ਲਿਆ ਕੇ, ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਤੋਬਾ ਕਰਕੇ, ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰਕੇ ਅਲਹਿਦਗੀ ਦੇ ਚਰਣ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ?

ਚਰਣ ਦੇ: ਮੁਕਤੀ

ਫੇਰ ਤੋਂ ਨਵਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਖੁਦਾ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਦੇ ਦੂਜੇ ਚਰਣ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦਾ ਚਰਣ ਦਾ ਨਾਂ ਦਿਆਂਗੇ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਇਸ ਚਰਣ ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਦੇਹ ਵਿਚ ਲਿਆਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਲੱਖਣ ਤੌਰ ਤੇ ਇਹ ਚਰਣ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦਾ ਹੈ।

ਪੌਲਸ ਨੇ ਰੋਮੀਆਂ 6:3, 4 ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ:

ਅਥਵਾ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹੋ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ? ਸੋ ਅਸੀਂ ਮੌਤ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਕਰਕੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਦੱਬੇ ਗਏ ਤਾਂ ਜੋ ਜਿਵੇਂ ਪਿਤਾ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਦੇ ਵਸੀਲੇ ਨਾਲ ਮਸੀਹ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਵਾਲਿਆ ਗਿਆ ਤਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਵੀ ਨਵੇਂ ਜੀਵਨ ਦੇ ਰਾਹ ਚੱਲੀਏ।

ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਹੋਰ ਕਿੱਥੇ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਆਇਤਾਂ ਐਨੇ ਘੱਟ ਥਾਂ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵਿਖੇ ਦੱਸ ਸਕਦੀਆਂ ਹੋਣ? ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਆਇਤਾਂ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਚਾਰ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲੀਆਂ ਸਚਿਆਈਆਂ ਸਮਝਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਪਹਿਲੀ, ਪੌਲਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਬਪਤਿਸਮਾ ਮਸੀਹ ਦਾ [ਭਾਵ ਮਸੀਹ ਵਿਚ] ਹੈ: ‘ਅਥਵਾ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹੋ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ...?’ (ਆਇਤ 3)। ਬਪਤਿਸਮੇ ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਦੇਹ ਭਾਵ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਮਿਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਪਤਿਸਮਾ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਡਾ ਆਖਰੀ ਯੋਗਦਾਨ ਹੈ (ਗਲਾਤੀਆਂ 3:26, 27; 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:10)।

ਦੂਜੀ, ਪੌਲਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ‘ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ [ਵਿਚ] ਬਪਤਿਸਮਾ’ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਆਇਤ 3)। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਫਾਇਦਿਆਂ

ਵਿਚ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲਿਆਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਜੋ ਵੀ ਲਾਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਤੀਜੀ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵਿਚ ਦਫ਼ਨਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ: ‘‘ਸੋ ਅਸੀਂ ਮੌਤ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਕਰਕੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਦਫ਼ਨਾਏ ਗਏ ...’’ (ਆਇਤ 4)। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਡੁਬੋਣ ਨਾਲ ਜਾਂ ਦੱਬੋ ਜਾਣ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਵਿਚ ਇਸਦੇ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ *ਬੈਪਟਿਜ਼ੋ* ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਹੋ ਕੇ ਲਿਪੀਅੰਤਰਣ ਦਾ ਅਰਥ, ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਦੇ ਵੇਲੇ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸਥਾਨਿਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ (ਕੇਵਲ ਭਾਸ਼ਾ ਬਦਲ ਕੇ) ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਤਿਵੇਂ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਅਨੁਵਾਦ ਵਿਚ ਉਸ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯੂਨਾਨੀ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ *ਬੈਪਟਿਜ਼ੋ* ਦੇ ਪੰਜਾਬੀ ਅਨੁਵਾਦ ਲਈ ਮਿਲਦਾ ਜੁਲਦਾ ਸ਼ਬਦ ‘‘ਡੁਬਕੀ’’ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਬੈਪਟਿਜ਼ੋ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਇਸ ਆਇਤ ਵਿਚ (ਅਤੇ ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 2: 12 ਵਿਚ) ਵਰਤੇ ਹੋਏ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਅਸੀਂ ਯਕੀਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਫ਼ਨਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਡੁਬਕੀ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਹੀ ਹੈ।

ਚੌਥੀ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਰੂਹਾਨੀ ਮੌਤ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ, ‘‘ਸੋ ਅਸੀਂ ਮੌਤ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਕਰਕੇ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਦਫ਼ਨਾਏ ਗਏ ਤਾਂ ਜੋ ਜਿਵੇਂ ਪਿਤਾ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਦੇ ਵਸੀਲੇ ਨਾਲ ਮਸੀਹ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਵਾਲਿਆ ਗਿਆ ਤਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਵੀ ਨਵੇਂ ਜੀਵਨ ਦੇ ਰਾਹ ਚੱਲੀਏ’’ (ਆਇਤ 4)। ਪਾਪ ਦੇ ਲਈ ਸਾਡੀ ਮੌਤ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵਿਚ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਲਿਆਉਣ, ਤੋਬਾ ਕਰਨ, ਯਿਸੂ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨਾਲ ‘‘ਸਾਡੀ ਪੁਰਾਣੀ ਮਨੁੱਖਤਾਈ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਈ ਗਈ ਕਿ ਪਾਪ ਦਾ ਸਰੀਰ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਅਗਾਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਨਾ ਕਰੀਏ। ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਹੜਾ ਮੋਇਆ ਉਹ ਪਾਪ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਕੇ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ’’ (ਰੋਮੀਆਂ 6:6,7)।

ਮਸੀਹ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਯਾਦਗਾਰੀ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਯੂਹੰਨਾ ਵੱਲੋਂ ਉਸਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸੀ। ਧਰਤੀ ਤੇ ਉਸਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਉਸਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਯਰਦਨ ਦਰਿਆ ਦੇ ਕੰਢੇ ਪਰਗਟ ਹੋਣ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਕੋਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਲਈ ਜਾਣ ਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਉਸਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਖਿਆ ਸੀ, ‘‘ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਤੈਥੋਂ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਹੈ’’ (ਮੱਤੀ 3:14)। ਯਿਸੂ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ‘‘ਹੁਣ ਹੋਣ ਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੂਰਾ ਕਰੀਏ। ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ’’ (ਮੱਤੀ 3:15)। ਯਿਸੂ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਕੇ ਪਾਣੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਵੇਲੇ ਦੋ ਮਹੱਤਤਾ ਵਾਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਾਪਰੀਆਂ ਸਨ। ਉਸਦੇ ਬਾਪ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰੀ, ‘‘ਇਹ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੈਂ ਪਰਸੰਨ ਹਾਂ’’ (ਮੱਤੀ 3:17), ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਕਬੂਤਰ ਵਾਂਗ ਉਸ ਤੇ ਉੱਤਰਿਆ ਸੀ (ਮੱਤੀ 3:16)। ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸ ਤੇ ਆਤਮਾ ਉਤਰੇ ਅਤੇ, ਠਹਿਰੇ ਉਹੀ ਖੁਦਾ ਦਾ ਬੇਟਾ ਹੋਵੇਗਾ (ਯੂਹੰਨਾ 1:33)। ਯਿਸੂ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਉਸਦੇ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਹੋਣ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ (ਯੂਹੰਨਾ 1:29)। ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੇਵਕਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਯਿਸੂ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਵਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਸਾਡਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਇਕ ਯਾਦਗਾਰ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਾਡਾ

ਬਪਤਿਸਮਾ ਜਾਂ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਜਾਣਾ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਦੇਹ ਭਾਵ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਉਹਦੀ ਮੌਤ ਵਿਚ ਲਿਆ ਕੇ ਉਹਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਲਾਭ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਾਪ ਦੇ ਇਕ ਪੁਰਾਣੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਜੁਦਾ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਤੋਂ ਰੂਹਾਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਮਰ ਕੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈ ਕੇ ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਜੀ ਉੱਠਦੇ ਹਾਂ।

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦਾ ਦੀ ਨਵਿਆਉਣ ਦੀ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਗੁਜ਼ਰ ਚੁੱਕੇ ਹੋ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮਸੀਹ ਵਿਚ, ਯਾਨੀ ਉਹਦੀ ਮੌਤ ਵਿਚ ਪਾਪ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ?

ਚਰਣ ਤਿੰਨ: ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਰਹੀਏ

ਫੇਰ ਤੋਂ ਨਵਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਖੁਦਾ ਦੀ ਅਨੋਖੀ ਕਿਰਿਆ ਦੇ ਤੀਜੇ ਚਰਣ ਨੂੰ ‘ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਰਹੀਏ’ ਦਾ ਚਰਣ ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਵਾਰ ਜਦ ਸਾਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰਿਓਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਨਵੇਂ ਬਣੇ ਰਹਿਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਖੁਦਾ ਸਾਨੂੰ ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਚ ਬਣੇ ਰਹੀਏ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਤੰਗ ਰਾਹ ਤੇ ਲਿਆ ਤਾਂ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਚੱਲਣਾ ਸਾਨੂੰ ਹੀ ਪੈਣਾ ਹੈ।

ਰੋਮੀਆਂ 6 ਅਧਿਆਇ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਆਇਤਾਂ ਵਿਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀਆਂ ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀਆਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਚਾਰ ਖੂਬੀਆਂ ਦੱਸੀਆਂ ਹਨ। ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਹਰ ਗੁਣ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਪਹਿਲੇ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਨਵੀਂ ਅਜ਼ਾਦੀ ਭਾਵ ਪਾਪ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ‘ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਹੜਾ ਮੋਇਆ ਉਹ ਪਾਪ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਕੇ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ’ (ਰੋਮੀਆਂ 6:7)। ਛੁਟਕਾਰਾ ਇਕ ਆਮ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਹਕੀਕੀ ਅਰਥ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਖ਼ਾਸ ਸੰਦਰਭ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਜਦ ਕੋਈ ਆਖਦਾ ਹੈ, ‘ਮੈਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ’ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਦਾ ਹਾਂ, ‘ਕਿਸ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?’ ਸਿਰਫ਼ ਛੁਟਕਾਰਾ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੀ ਉਹ ਕੰਮ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਨੇਮਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਨੀਂਦ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਜਾਂ ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗੱਲ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਰੋਮੀਆਂ 6 ਅਧਿਆਇ ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ‘ਛੁੱਟਣਾ’ ‘ਛੁਟਕਾਰਾ’ ਪਾਏ ਹੋਏ ਅਤੇ ‘ਛੁਟਕਾਰਾ’ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਖ਼ਾਸ ਸੰਦਰਭ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਪਾਪ ਤੋਂ ਯਾਨੀ ਇਸ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਤੋਂ (ਰੋਮੀਆਂ 3:24; 6:3); ਇਸ ਦੀ ਜਕੜ ਤੋਂ (ਰੋਮੀਆਂ 6:17); ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 6:21)।

ਦੂਜਾ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਨਵੀਂ ਸੰਗਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਸਾਡੀ ਸੰਗਤ ਖੁਦਾ ਦੇ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਆਖਿਆ, ‘ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਭੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਪ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਮੋਏ ਹੋਏ ਪਰ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਲਈ ਜੀਉਂਦੇ ਸਮਝੋ’ (ਰੋਮੀਆਂ 6:11)। ਇਸ ਆਇਤ ਵਿਚ ਦੋ ਭੇਤ ਵੇਖਣ ਨੂੰ ਮਿਲਦੇ ਹਨ; ਇਕ ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਸਚਿਆਈ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਬਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਤਾਂ ਮਰੇ ਹੋਏ ਪਰ ਪਾਪ ਦੇ ਲਈ ਜੀਉਂਦੇ ਸੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਮਸੀਹੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦਾ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਜੀਉਂਦੇ ਪਰ ਪਾਪ ਦੇ ਲਈ ਮਰਦਾ ਹੋ। ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਕ ਨਵੀਂ ਸੰਗਤ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਖੁਦਾ ਦੀ ਨਵੀਂ ਸੰਗਤ। ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਤੁਸੀਂ ਸਵਰਗੀ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਮੁਕਤੀਦਾਤੇ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਖੁਦਾ ਦੇ ਵਜੂਦ,

ਸੰਗਤ ਅਤੇ ਅਸੀਸਾਂ, ਬਰਕਤਾਂ ਅਤੇ ਰੂਹਾਨੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੋ ਉਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾਲ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੋ।
ਤੀਜਾ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਨਵੇਂ ਫਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।

ਸੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਕੀ ਫਲ ਮਿਲਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਰਕੇ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਜਿਆ
ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਓੜਕ ਮੌਤ ਹੈ? ਪਰ ਹੁਣ ਤੁਸਾਂ ਪਾਪ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਕੇ ਅਤੇ
ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਦਾਸ ਬਣ ਕੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣਾ ਫਲ ਅਤੇ ਓੜਕ ਨੂੰ ਸਦੀਪਕ
ਜੀਵਨ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ (ਰੋਮੀਆਂ 6:21, 22)।

ਗ਼ੈਰ-ਮਸੀਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਫਲ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਜਾਂ
ਲਾਭਦਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ‘‘ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਖ਼ੀਰ ਮੌਤ ਹੈ।’’ ਮਸੀਹੀ ਆਦਮੀ ਅਜਿਹਾ ਫਲ
ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜੀਵਨ ਦਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵਕਤ ਬੀਤ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਮਸੀਹੀ
ਚਾਲ ਚਲਣ ਦਾ ਰੂਹਾਨੀ ਅਤੇ ਸਦੀਪਕ ਜੀਵਨ ਦਾ ‘‘ਸਦਾ ਤਕ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ’’ ਫਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।
ਕਿਸੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੈ, ‘‘ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਦਾਨ ਹੀ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।’’ ਅਸੀਂ
ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਲਗਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਦੇ
ਬਦਲੇ ਵਿਚ ਮਸੀਹੀ ਚਾਲ ਚਲਣ ਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਫਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਚੌਥਾ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇਕ ਨਵੇਂ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ:
‘‘ਪਾਪ ਦੀ ਮਜ਼ੂਰੀ ਤਾਂ ਮੌਤ ਹੈ ਪਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਬਖ਼ਸ਼ੀਸ਼ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਵਿਚ ਸਦੀਪਕ
ਜੀਵਨ ਹੈ’’ (ਰੋਮੀਆਂ 6:23)। ਮਸੀਹੀ ਇਨਸਾਨ ਸਵਰਗ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿਚ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਜੀਵਨ ਦੀ
ਪੋਥੀ ਯਾਨੀ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਆਖ਼ਰੀ ਅਧਿਆਇ ਪੜ੍ਹ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕੋਲ
ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਹੀ ਜਿੱਤਣਗੇ। ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ ਤੇ ਲਤਾੜੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਦੁੱਖੀ ਹੋ ਕੇ
ਉਸਨੂੰ ਸੰਘਰਸ਼ ਤਾਂ ਕਰਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਆਖ਼ੀਰ ਵਿਚ ਜਿੱਤ ਉਸੇ ਦੀ ਹੀ
ਹੋਵੇਗੀ।

ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀ ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸ਼ੁੱਧ ਮਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਭਲਿਆਈ ਦਾ ਜੀਵਨ
ਗੁਜ਼ਾਰਨ ਵਾਲੇ ਹਰ ਇਨਸਾਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵੱਲ ਖਿੱਚਦੀ ਹੈ। ਮਸੀਹੀ ਬਣਨ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਇਕ ਨਵਾਂ
ਜੀਵਨ ਜੋ ਕਿ ਪਾਪ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ, ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਦਾ, ਫਲਦਾਇਕ ਅਤੇ ਸੁਰਗ ਵਿਚ ਭਵਿੱਖ
ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਾਲਾ ਜੀਵਨ ਹੈ।

ਇਸ ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਮੰਨ ਲਓ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਕ ਨਵੀਂ ਕਾਰ ਦਿੱਤੀ
ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਚਲਾਓ ਅਤੇ ਮੰਜਾਂ ਕਰੋ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਦੇਰ ਲਈ ਉਸ ਤੋਂ
ਆਨੰਦ ਲੈਣਾ ਚਾਹੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੀ ਸੰਭਾਲ ਵੀ ਕਰੋ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਧਿਆਨ
ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਚਲਾਉਂਦੇ, ਉਸਦੇ ਇੰਜਣ ਦਾ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ, ਉਸਦੇ ਟਾਇਰਾਂ ਵਿਚ ਹਵਾ ਨਹੀਂ
ਭਰਵਾਉਂਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਚ ਪੈਟਰੋਲ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਕਾਰ ਦਾ ਆਨੰਦ ਬਹੁਤੀ ਦੇਰ
ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ।

ਇਕ ਮਸੀਹੀ ਇਨਸਾਨ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਾਪ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੀ ਆਪਣੀ
ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਚੌਕਸੀ ਰੱਖੇ। ਉਸਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਮਨ ਸ਼ੁੱਧ ਰੱਖੇ ਅਤੇ ਬੁਰਿਆਈ ਨੂੰ
ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਤੇ ਫਿਰ ਤੋਂ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾ ਦੇਵੇ। ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ, ਬਾਈਬਲ
ਅਧਿਐਨ, ਹੋਰ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਅਤੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਨਾਲ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਚੱਲ ਕੇ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ

ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵੱਧਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖ ਕੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਵਿਚ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਕੇ ਫਲ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨ ਵਿਚ ਇਸ ਉਮੀਦ ਨੂੰ ਜੀਉਂਦਾ ਰੱਖ ਕੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿਚ ਮਜ਼ਬੂਤ ਰਹੇ।

ਸਾਰ

ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਨਵੇਂ ਮਨੁੱਖ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਖੁਦਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਚਨ ਨਾਲ ਨਵਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਆਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸਕੇ। ਇਸ ਕਿਰਿਆ ਵਿਚ ਅਲਹਿਦਗੀ, ਛੁਟਕਾਰਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਰਹਿਣਾ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਚਰਣ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਜ਼ਰਾ ਸੋਚੋ ਕਿ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਇਸ ਨਵੇਂ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਪਾਉਣਾ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਘਰ ਤੋਂ ਦੋ ਦਿਨ ਬਾਹਰ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹਿਣ ਵੇਲੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਵਿਚ ਆ ਕੇ ਸਭ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਲੱਗੇਗਾ? ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰੋਗੇ? ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਘਰ ਵਿਚ ਕਦੀ ਇੱਧਰ ਕਦੇ ਓਧਰ ਭੱਜ ਭੱਜ ਕੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਛੂਹ-ਛੂਹ ਕੇ ਵੇਖੋਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਨਵੀਆਂ ਕੁਰਸੀਆਂ ਨੂੰ, ਨਵੇਂ ਮੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ, ਨਵੇਂ ਬਿਸਤਰਿਆਂ ਨੂੰ, ਨਵੇਂ ਤੌਲੀਏ ਨੂੰ, ਨਵੇਂ ਕੱਪੜਿਆਂ ਨੂੰ, ਨਵੀਆਂ ਜੁੱਤੀਆਂ ਨੂੰ, ਨਵੇਂ ਸਮਾਨ ਨੂੰ, ਨਵੇਂ ਗਲੀਚੇ, ਦਰੀਆਂ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਹੱਥ ਲਾ-ਲਾ ਕੇ ਵੇਖੋਗੇ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨਵੇਂ ਸਮਾਨ ਨਾਲ ਰੋਮਾਂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੋਗੇ? ਜ਼ਰੂਰ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਆਨੰਦ ਅਤੇ ਉੱਤੇਜਨਾ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਓਗੇ!

ਬਹੁਤਾ ਤਾਂ ਇਹੀ ਮੁਮਕਿਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ! ਬਹੁਤ ਹੀ ਘੱਟ ਮੁਮਕਿਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਦੀ ਘਰ ਜਾਓ ਅਤੇ ਵੇਖੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਵਿਚ ਨਵਾਂ ਫਰਨੀਚਰ ਜਾਂ ਕੱਪੜੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤੇ ਹੋਣ। ਪਰ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਸਾਰੇ ਨਵੇਂ ਸਮਾਨ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਵਧੇਰੇ ਚੰਗਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਨਵੇਂ ਇਨਸਾਨ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੱਜ ਹੀ ਖੁਦਾ ਦੀ ਖੁਦਾਈ ਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਕਲੀਸੀਆ ਅਜਿਹੇ ਨਵੇਂ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਬਣਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਨਵੇਂ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਪਾ ਲਿਆ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਸਭ ਨਵਾਂ ਜੀਵਨ ਧਾਰਣ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹਨ। ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਕਿ ਖੁਦਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਕ ਨਵਾਂ ਮਨੁੱਖ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਖੁਦਾ ਦੀ ਨਵਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਮੰਨ ਕੇ ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ?

ਅਧਿਐਨ ਅਤੇ ਚਰਚਾ ਲਈ ਸਵਾਲ

1. ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਨਿਓਸ ਅਤੇ ਕੋਨੋਸ ਵਿਚ ਕੀ ਫ਼ਰਕ ਹੈ? 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5: 17 ਵਿਚ ਇਸ ਫ਼ਰਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸੋ।
2. ਮਸੀਹੀ ਬਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਰੇ ਹੋਏ ਹੋਣ ਤੋਂ ਕੀ ਭਾਵ ਹੈ?
3. ਰੋਮੀਆਂ 1-8 ਦੀ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਰੇਖਾ ਦੱਸੋ।
4. ਦੱਸੋ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਸਵਾਲ “ਕੀ ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਰਹੀਏ ਕਿ ਕਿਰਪਾ ਬਾਹਲੀ ਹੋਵੇ?” ਰੋਮੀਆਂ 6: 1 ਤੋਂ ਕੀ ਭਾਵ ਹੈ?

5. ਪਾਪ ਤੋਂ ਸਾਡੀ ਮੌਤ ਕਦੋਂ ਅਤੇ ਕਿਸ ਵੇਲੇ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ?
6. ਤੋਬਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿਚ ਪਾਪ ਤੋਂ ਅਲਹਿਦਗੀ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ?
7. ਅਲਹਿਦਗੀ ਦੇ ਚਰਣ ਨੂੰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਤੋਬਾ ਵਿਚ ਕਿੰਨੀ ਸਚਿਆਈ ਹੋਵੇਗੀ?
8. ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਕਿਵੇਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?
9. ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਬੈਪਟਿਜ਼ੋ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ?
10. ਰੋਮੀਆਂ 6:4 ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਕੀ ਭਾਵ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮੌਤ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਹੈ?
11. ਰੋਮੀਆਂ 6:1-4 ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਰਾਹੀਂ ਦੱਸੀਆਂ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਖ਼ਾਸ ਗੱਲਾਂ ਲਿਖੇ।
12. ਰੋਮੀਆਂ 6:7 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਛੁਟਕਾਰਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ?
13. ‘‘ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਦਾ’’ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਪੌਲੁਸ ਦਾ ਕੀ ਭਾਵ ਸੀ?
14. ਇਕ ਮਸੀਹੀ ਬੰਦਾ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਫ਼ਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ?
15. ਮਸੀਹੀ ਦਾ ਭਵਿੱਖ ਕੀ ਹੈ? ਬਿਆਨ ਕਰੋ।